

V tomto čísle najdete

Lesní království

Gateway to Space

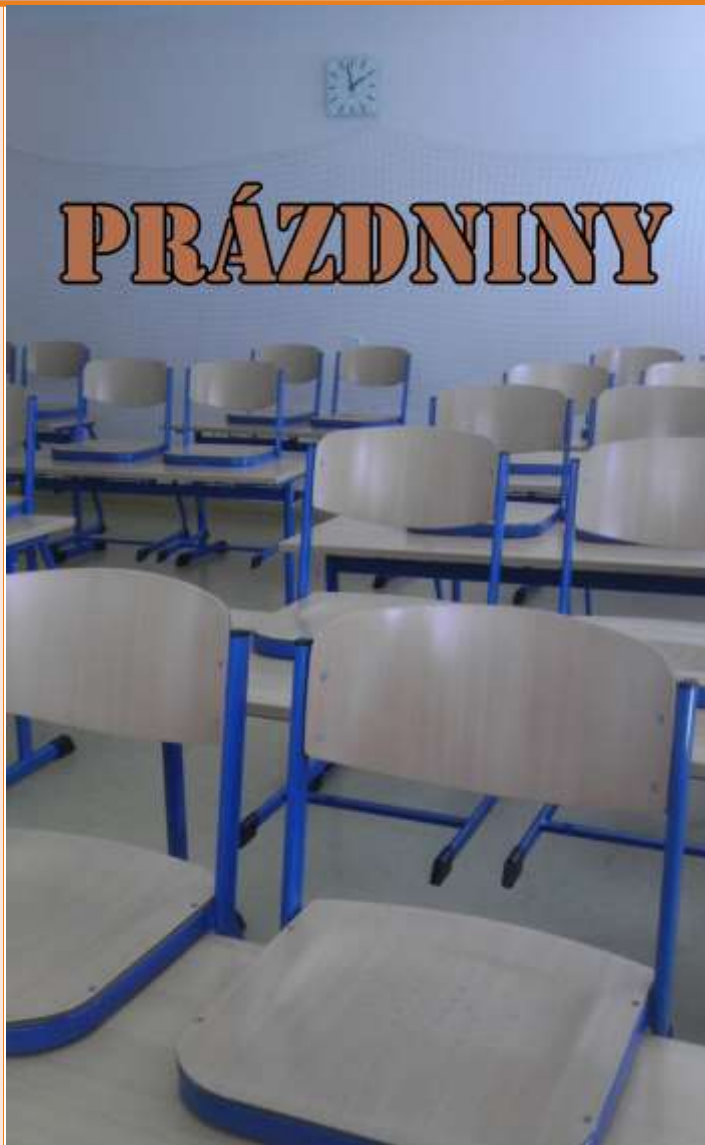
Dělá víc než musí

Art Botič

Tipy na letní kino

Tipy na letní výlety

Autoportréty

Slovo šéfa

Milí čtenáři,

občas přemýšlím nad původem některých slov. Jedním z nich je slovo „prázdniny“. Napadá mě slovo prázdno – nic. Ale to přeci neodpovídá tomu, co si přejeme – prožít skvělé dva měsíce a načerpat sílu, dělat to, co nás maximálně baví... Takže by to asi měly být „plniny“. Ledaže by to mělo co do činění s hlavou. Vyprázdnit ji od zbytečností, a uvolnit tak prostor pro nové věci, se kterými se od září sejdeme.

Někdy mám pocit, že někteří vyprazdňují hlavu i během školního roku. Nemohu si to odpustit a posílám do KIWI nechťeně vtipné odpovědi z testu chovatelství 7. ročníku (najdete na str. 21).

Děkuji všem za skvělé reprezentace v tomto školním roce – nejen na poli sportovním, ale i v matematice, výtvarné výchově a dalších oborech. Přejí odcházejícím žákům, aby se jim dařilo, aby nezapomněli na to, odkud vyrazili na cestu za vzděláním, a nestyděli se nás v budoucnu pozdravit, když se někde potkáme.

Užijte si léto, prázdniny, krásné dva měsíce. Dávejte na sebe pozor, ať se ve zdraví v září sejdeme!

Mgr. et Bc. Daniel Kaiser, ředitel školy

Obsah

Slovo šéfa
Lesní království
2

Rožmberkové
Zebry hrají divadlo
3

Gateway to Space
4

OVOV
5

Pohár rozhlasu
5-6

Štafetový pohár 2015
6

Dělá víc než musí
8-11

Zahradní slavnost
12-13

ArtBotič
14-17

Můj nejlepší domácí úkol
18-19

Netopýří lety
19

Život Káňat
20

Kostel sv. Anežky České
To nelepší z testu chovatelství
21

Autoportréty 9. ročníku
22-33

Co nás čeká v létě v kinech
34-35

Léto v Praze i mimo ni
35-36

Lesní království

2 2. května byla naše třída 1. M znovu na Toulcově dvoře. Po březnovém pořadu O beránkovi a ovečkách, kdy jsme se naučili, co ovečky potřebují a co ne, nás tentokrát čekal pořad Lesní království.

Do Lesního království nemůže vstoupit každý. Napřed musí

splnit tři úkoly. Teprve pak ho podzemní strážce, při zašepatání správného hesla, pustí do království ticha. Nám se to povedlo, a tak jsme mohli vstoupit.

V Lesním království jsme pak pomocí lup poznávali nejrůznější živočichy, které bychom pouhým okem lehce přehléd-

li. Naučili jsme se, co který malinkatý živočich potřebuje ke svému životu, kteří větší živočichové se těmito živočichy živí a vlastně i to, jak je důležitý potravní řetězec. Pořád se nám moc líbil.

Medvíďata

Foto: Věra Zajíčková

Projekty

Rožmberkové

Ve středu 29. 4. byl pro všechny 7. třídy uspořádán projekt Rožmberkové. Dostali jsme pracovní listy, které dohromady čítaly 9 stran. Na každém z nich jsme si měli

přečíst nějaký článek, pod nímž se nacházely otázky k zodpovězení. Pokud odpověď na otázky nebyla v článku, museli jsme běžet do informatiky a na internetu zjistit

danou informaci. Bylo to super a docela mě to bavilo.

Jakub Rychlý
7. P

Zdroj: myslénka.info, wiki.org

Zebry hrají divadlo

Dne 3. června jsme vystupovali v sálku pod kostelem sv. Anežky na Spořilově. Paní učitelka Bartáková s námi nacvičila divadlo „Z kroniky školy aneb Jak šel čas“. S tímto divadlem jsme vystupovali i na Zahradní slavnosti. Přišlo mnoho lidí ze Spořilova, dorazili také rodiče a bývalí i současní učitelé. Hrozně nás potěšila návštěva tolika lidí. Byla pro nás čest vystupovat na Den víry v sálku pod kostelem. Divadlo se nám po-

vedlo a paní učitelka z nás byla nadšená. A my z ní. Divadlo bavilo mě a myslím, že i ostatní spolužáky. Jsem

moc ráda, že si paní učitelka vybrala na hraní tohoto divadla zrovna naši třídu. Rodina jednoho žáka od nás ze třídy vlastní pekárnu, a tak jsme

na konci divadla paní učitelce předali koláč ve tvaru svazku růží. Koláč jsme si pak na češtině celá třída snědli.

Adéla Červenková
5. Z

Gateway to Space

Určitě jste si všimli, že právě probíhá v Holešovicích na výstavišti výstava o historii kosmonautiky s názvem Gateway to Space. V neděli 17. 5. jsem si to tam namířil s tátou. V prvním sále hned u vstupu uvidíme raketu, která vypadá jako z vědeckofantastických románů Julese Vernea. Další zajímavý exponát je ruská orbitální stanice MIR (1:1),

do níž si můžeme vlézt a prohlédnout si ji i zevnitř, nebo vesmírný záchod. Pozornosti návštěvníka neujde ani kámen z Měsíce, kterého se můžete dotknout, a kokpit raketoplánu. U mnoha exponátů se také nachází obrazovka s krátkým filmem o vystavovaném předmětu. V další místnosti už jsou jen simulátory. Nejvíc se mi líbil simulátor pohybu ve třech

osách a simulátor stíhačky. Bohužel za všechny simulátory se musí platit, takže se návštěva této výstavy může finančně vyšplhat hodně vysoko. I přesto se mi výstava velmi líbila a jsem rád, že jsem ji navštívil.

Vojtěch Lančarič
5. V

Foto: Vojtěch Lančarič

Odznak Všestrannosti Olympijských Vítězů

Ve čtvrtek 14. 5. 2015 jsem šel i s dalšími spolužáky na soutěž OVOV. Soutěž se jmenuje Odznak všestrannosti olympijských vítězů, protože ji pořádají dva olympijští vítězové v desetiboji, Robert Změlík a Roman Šebrle. V minulých letech se tato soutěž konala na Děkanec, ale letos se poprvé konala na ZŠ Jitřní, kde mají atletický stadion. Po slavnostním zahájení jsme se společně rozpohybovali tancem s nějakou tanečnicí. Disciplíny, ve kterých jsme soutěžili (60 m, kliky/2 min.,

skoky přes švihadlo/2 min., trojskok a dribling) mi šly celkem dobře, jen hod mediceinbalem mi nešel tak, jak bych chtěl. Nejvíc se mi ale povedly skoky přes švihadlo, zvládl jsem celkem asi 220 přeskoků. Skákalo se pozadu, popředu, vajíčko a střídavě. Ve volném čase jsme mohli buď hrát čínský badminton, kde se pinká jen rukou se speciálním míčkem, nebo tam byly takové koule podobné zorbingu, do kterých se vlezle, a pak můžete hrát třeba fotbal a strkáte do sebe. Největší legrace je,

když spadnete na záda, protože si pak připadáte jako brouk na krovkách, kdy jen kopete nožičkami a nemůžete vstát. Po všech disciplínách jsme čekali před pódiem na výsledky. Martina Šimánková, Róza Schwarzková a Filip Zavřel dosáhli ve svých kategoriích na medaile. Já jsem byl pátý, ale doufám, že příště stanu na stupni vítězů také.

Lukáš Weinhold
5.V

Pohár Rozhlasu

Úžasného úspěchu dosáhlo družstvo mladších žáků ZŠ Jižní (Ján Pavel Dudra, Jan Patka, Marek Lavička, Patrik Trčka, Lukáš Bohovýč, Marek Bouší, Adam Horecký, David Podroužek, Jakub Starý a To-

máš Bureš) v atletických závodech O pohár rozhlasu. Po vítězství v obvodním kole se kluci z Jižní s celkovým počtem 4708 bodů nominovali do pražského kola, které se konalo v pražském Edeně. Ani tady však nezaváhali a

s bodovým ziskem 4800 bodů opět zvítězili, čímž se jim otevřela cesta na republikové finále. Spolu s Jižní, která na toto finále postupovala jako šestá, se v této kategorii nominovali ještě závodníci z Olomouce, Třince, Berou-

na, Opavy a Vrchlabí. Když kluci zjistili, že bodový rozdíl mezi týmy na 3. až 6. místě je pouhých 20 bodů, rozhodli se zabojovat ze všech sil o medaile. Všichni jako jeden muž se ve svých disciplínách od pražského kola opět o něco zlepšili, nebo minimál-

ně vyrovnali své maximum. A jejich obrovské úsilí se vyplatilo. Nejen, že si někteří z nich zlepšili své osobní rekordy, ale celkově se přehoupili přes čtyři týmy a s celkovým bodovým ohodnocením 5124 bodů skončili stříbrní. Nestačili pouze na

favorizované závodníky z Olomouce. Třešnickou na dortu bylo ocenění Jana Patky za naprosto výjimečný výkon v hodu kriketovým míčkem (82,28 m).

Mgr. Petra Weinholdová

Foto: Petra Weinholdová

Štafetový pohár 2015

Letos se pořádal druhý ročník Štafetového poháru pro žáky 1. stupně ZŠ. Celkem se běžely tři štafety: mladší 8 x 100m + starší 8 x 100m + 2 smíšené z mladších a starších 8 x 200m.

V obvodním kole naši školu 30. dubna reprezentovali tito žáci:

3. ročník

D. Kopřiva	3. G
H. Lebedová	3. G
A. Bouší	3. F
E. Hanzlová	3. F
D. Chloupek	3. F
K. Lavičková	3. E
B. Šoltéssová	3. D
L. Přívozník	3. E

5. ročník

M. Veselý	5. V
E. Beňová	5. V
F. Zavřel	5. Ž
M. Zajícová	5. Ž
R. Schwarzová	5. Ž
V. Lančarič	5. V
K. Šťastná	5. V
M. Řeháček	5. V

Celkový čas všech štafet činil 08:56,05, což stačilo pro umístění naší školy na prvním místě a zároveň k postupu do krajského kola, které se konalo 13. května. Zde byl celkový čas všech štafet lepší (08:50,68) a naši žáci (v mírně pozměněné sestavě – F. Kubíček ze 3. G nahradil Boušího a T. Petráková ze 3. D vystřídal Šoltéssovou) se tak umístili na druhém místě z devíti zúčastněných škol. Všem závodníkům, kteří naši školu na těchto závodech reprezentovali, děkujeme a gratulujeme k umístění.

Mgr. Andrea Dudrová

Škola v přírodě třetích ročníků

10. 4.—17. 4. 2015 Střelské Hoštice

V pátek 10.4 se všechny třetí ročníky sešly na školním dvoře. Nasedli jsme do autobusu a vyrazili jsme do Střelských Hoštic. Třídy Datlů, Gepardů a Fretek bydlely v budově, my Emu jsme bydleli v chatkách. Ubytovali jsme se a šli jsme do Muzea řeky Otavy a voroplavby. Seznámili jsme se s tím, jak se dříve plavilo dřevo. Druhý den jsme ve skupinách poznávali květiny. Po poledním klidu jsme si pohráli na hřišti a večer byla diskotéka. V neděli jsme navštívili zámek Blatná i s mučírnou! V zámeckém parku jsme pozorovali stádo daňků. Odpoledne jsme šli s paní vychovatelkou na krátký výlet. V pondělí nás čekal

celodenní výlet na zříceninu hradu Prácheň. Ušli jsme pěkných 18 km. Pátý den dopoledne jsme všichni přispěli postiženému chlapci – běhali jsme kolečka kolem hřiště. Odpoledne nám paní vychovatelka vyznačila trasu po fáborkách, cestou jsme plnili úkoly a odpovídali na otázky. Na konci jsme všichni dostali za odměnu bonbón. Další den jsme si vyzkoušeli střelbu ze vzduchovky, střídání hadic a jak se obléknout při evakuaci. Po poledním klidu jsme hráli různé hry - např. číslovku, hu-tu-tu, ringo, Rybičky, rybičky, rybáři jedou!. Po setmění nás čekala bojovka. Šli jsme každý sám, všichni se sice trochu báli, ale nakonec to zvládli.

Ve čtvrtek jsme se těšili na oblíbený bazárek, za získané papírové penízky jsme si nakoupili, co se nám líbilo. Odpoledne jsme vyrazili na poslední výlet. Pak už nás čekalo jen balení a příprava na cestu domů. V pátek 17. 4. jsme se setkali s rodiči opět na školním dvoře.

Po celou dobu školy v přírodě nám přálo krásné počasí, užívali jsme si sluníčka. Občas jsme se sice museli učit, ale přesto jsme si pobyt ve Střelských Hošticích báječně užili. Těšíme se na školu v přírodě ve čtvrtém ročníku!

Lucie Nosálková
3. E

Štíky v přírodě

Na školu v přírodě jsme přijeli v sobotu 23. 5. Moc dobře tady vaří, ale nejlepší byly palačinky. Bydlíme v docela starém domě. Chodíme na výlety a téměř vždy ujdeme alespoň 10 km, někdy i méně. Skoro každý den jsme rozděleni do jiných skupin a získáváme body. Včera 26. 5. jsme měli bojovku a každý šel úplně sám pouze s baterkou někam po cestě u

lesa. Já jsem šla jako třetí. Po cestě jsem slyšela podivné hlasy a občas za mnou něco praskalo. Jinak je to tady úplně super.

Viktorie Glacová, 6. Š

Jakmile jsme dorazili, měla jsem dobrý pocit. Ihned nás ubytovali na pokojích a dali nám výborný oběd – vývar a svíčková. Pan správce Veselý působil velice

příjemným dojmem a všechno, co jsme potřebovali, nám přinesl. Každý den jsme plnili různé soutěže a hry, za které jsme dostávali body. Také jsme navštívili Muzeum Čtyřlístku a hrad Houska. Jeden večer se také konala krátká bojovka. Chodili jsme po jednom a na konci cesty jsme se museli podepsat na papír, já jsem ho nejprve přešla, ale nakonec jsem ho

našla. Škola v přírodě se mi hodně líbila a užila jsem si ji.

Adéla Kranyšová, 6. Š

V sobotu jsme přijeli do Černého Mlýna, kde jsme se ihned ubytovali a šli na oběd, po němž následovala prohlídka okolí. Moc dobře tu vařili, nejvíce mi chutnaly palačinky. Nejzajímavějším zážitkem ze školy v přírodě pro mě byl výlet okolo Máchova jezera. Dalším zajímavým zážitkem byl úterní výlet na hrad Houska, protože mě paní učitelka vybrala, abych otevřela bránu tohoto

hradu, z čehož jsem měla velkou radost.

Natálie Šonková, 6. Š

Je to tu takové vesnické, ale dobré. Měli jsme i sportovní den, konala se bojovka a asi tři úplně hrozné túry. Vaří nám tu hodně dobře, ale nejhorší je tady učení. Na pokojích bydlíme většinou po třech, někdy i po dvou.

Jakub Zikeš, 6. Š

Přijeli jsme v sobotu. Moc dobře tu vaří. Hodně chodíme na výlety a hrozně

mě už bolí nohy. Navštívili jsme hrad Houska a opravdu se mi tam líbilo. Včera jsme opékali k večeři burty a večer nás čekala bojovka. Pro ostatní to byl asi zážitek, ale pro mě moc ne, protože se hodně bojím tmy. Tady na chalupě docela mrzne, protože tu netopí. Za pár dnů budeme odjíždět a mně to tu bude chybět.

Marie Pešková, 6. Š

Dělá víc, než musí

Stejně jako minulý rok i letos na naší škole proběhla anketa „Dělá víc, než musí“, v níž je úkolem tříd vybrat některého zástupce ze svých řad, o kterém si myslí, že si zaslouží být oceněn, protože dělá víc, než musí. Letos byli v této anketě navrženi tito žáci:

Olexandra Poyda, 2. H

Saňa je malířka. V osmi letech jí vyšly ilustrace v knihách Mlsná štika a jiné příběhy a Bajky dle Ezopa.

Vojta Farkas, 2. H

Vojta před nějakou dobou začal hrát na akordeon. V současné době chodí hrát do domu pro seniory a snaží se je na chvilku potěšit. Se

svými rodiči se zapojuje do aktivit občanského sdružení Klíček (pomoc nemocným dětem a jejich rodinám).

Saša, 2. J

Saša nabízí pomoc ostatním dětem. Když měla Verča zlomenou nohu, pomáhal jí tak, že jí nosil věci do družiny. Je to hodný a milý kluk, který se nebojí nabídnout moc těm, kteří ji potřebují. V hodinách se hodně hlásí.

Klára Skořepová, 3. D

Je mi 10 let. Pět let navštěvuji JNS Cheerleaders. Letos jsme se staly mistryněmi republiky. Už druhým rokem navštěvuji

dramatický kroužek Jižnata. V loňském roce jsme postoupili do celopražského kola soutěže Otvírání a získali jsme diplom. Letos nás dokonce porota doporučila do Svitav, kde se koná celostátní přehlídka dětských divadelních souborů. Jsem také zástupcem naší třídy ve školním parlamentu. Ve škole mě nejvíc baví matematika, ale i tělocvik. Ve třídě i ve škole mám hodně kamarádů. Myslim si, že je se mnou legrace, ale umím také poradit a pomoci, když je potřeba.

Emma Hanzlová, 3. F

Emma je prima kamarádka, kterou nikdy neuvidíte mračit se. Hodně a

ráda všem pomáhá a k dospělým lidem se chová hezky. Hodně sportuje, umí tančit a běhá za nás štafetu. Moc hezky hraje na flétnu. Ve škole je pracovitá a jde jí matematika. Má také hodně ráda svého psa.

David Chloupek, 3. F

David je chytrý, rád sportuje, hraje florbal a také naši školu reprezentoval ve štafetě, protože je velmi rychlý. Rovněž vyniká ve fotbale a umí hrát vybíjenou. Je to dobrý kamarád, a když si něco usmyslí, jde do toho! V neposlední řadě umí hrát také na kytaru.

Hana Lebedová, 3. G

Moje jméno je Hanka. Je mi 8 let a chodím do 3. G. Provozují tyto sporty: florbal, tenis, jezdím na in-line bruslích, na kole a lyžuji. Také navštěvuji hudební školu, kde hraji na klavír a flétnu. Každý čtvrtek chodím do domova důchodců, kde hraji se staršími lidmi stolní hry, uklízím a chodím na menší nákupy. Nejraději pomáhám jedné slepé paní.

Veronika Dytrychová a Amálie Vlasáková, 4. A

Tato děvčata jsme vybrali proto, že jsou hodná a milá. Obě pracují na scénáři k divadlu Harry Potter a kámen mudrců na třídní

táborák. S tímto návrhem přišly samy a rozdělily role celé třídy. Když někdo není se svojí rolí spokojený, pak holky jeho roli změni. Scénáře psaly nejprve ručně, poté ho přepsaly na počítači.

Během výtvarné výchovy i doma se snaží vyrobit kulisy. Když je potřeba, uklidí třídu, hlavně po výtvarné a pracovní výchově.

Obě chodí do skautu a hodně čtou, hlavně Harryho Pottera. Verča také ráda tancuje a umí hrát na kytaru, zatímco Amálka ráda hraje na flétnu. Obě dvě rády tráví svůj volný čas s kamarádkami na hřišti. Jsme rádi, že toto vše dělají a že je máme ve třídě.

Jan Schwaller, 4. B

Honza zastupuje třídu 4. B v parlamentu a byl zvolen kapitánem 4. tříd. Charakterizuje ho aktivní práce v hodinách, příprava prezentací pro spolužáky a reprezentace v šachových turnajích.

Lucie Chlumová, 4. E

Je naší milou spolužačkou. Lucka je ve třídě známá svou klidnou povahou. Vždy ochotně komukoli pomůže, půjčí pomůcky, poradí.

Doma si ji rodiče chválí. Je samostatná a spolehlivá. Jejím velkým koníčkem je sport, konkrétně Baseball,

kteřý hraje úspěšně za klub Eagles Praha. Také se učí tři roky hrát na kytaru. Lucka se dobře učí, své školní povinnosti plní bezvadně.

Klára Nosáilková, 5. V

Jmenuji se Klára Nosáilková, je mi 11 let a mám mladší sestru Lucii, která chodí do 3. třídy. Jsem v parlamentu školy a byla jsem zvolena kapitánkou 5. ročníku. Ve volném čase ráda sportuji, jezdím na výlety a hraji hry na počítači. Občas zajdeme také do divadla. Závodně hraji beachvolejbal – tréninky mám 2x týdně a 1x týdně trénuji v Beachvolejbalové akademii. Skoro každý víkend se účastním turnajů. Hrála jsem badminton a dělala jsem závodní aerobik. Ve volném čase ráda jezdím na kole, kolečkových bruslích, v zimě na lyžích a na běžkách. V pondělí chodím sem, do naší školy, na kroužek kreativity. Baví mě vyrábět šperky z fima.

Anna Teubnerová, 6. Š

Je jí 12 let, narodila se 15. 1. 2003. Stejně jako její tatínek se Anna věnuje yachtingu a už podruhé pojeďe na mistrovství Evropy v yachtingu. Nedávno prodělala těžkou mononukleózu a 3 měsíce chyběla ve škole, ale nyní se dává dohromady.

Obvykle mívá mnoho energie a spoustu sil. Také je velmi vtipná a sympatická. Ve třídě ji máme moc rádi, protože nám všem vždycky pomůže. Doma chová dva osmáky a spoustu rybiček.

Cecílie Sekalová, 6. T

Cecílii jsme nominovali, protože si myslíme, že je nejlepší. Právě teď pomáhá kamarádce, které nedávno zemřela matka a musí to pro ni být velmi těžké. Ve volném čase se věnuje latinsko-americkým tancům a už od čtyř let navštěvuje výtvarné kurzy. Třetím rokem se účastní literární soutěže ArtBotič a zatím získala 2. a 3. místo. Při tom všem však neztrácí smysl pro humor. Nedávno měla naše třída za úkol vypsát všechna ministerstva nebo se alespoň u pěti z nich vyfotit. Se svou nejlepší kamarádkou obešla sedm ministerstev z patnácti. Nelze také nezmínit její spo-

lehlivost; můžeme se na ni vždy se vším obrátit a vždycky nás rozveselí.

Honzka Hrdonka, 7. P

Honzka je hrozně fajn, vždycky, když něco potřebuji, vše mi půjčí, pokud něco nevím, rád mi poradí. Je to dobrý kamarád, ochotný a obětavý.

Daniel Feuereisel, 8. M

Rád hraji pozemní hokej. Můj největší úspěch byl asi ten, že jsme s kluky z pozemního hokeje vyhráli zlato, a stali jsme se tak mistry České republiky. Pozemní hokej hraji už zhruba 2 roky, teď ho však bohužel dlouho hrát nebudu, protože jsem zraněný. I přesto mě to ohromně baví. Pozemní hokej se hraje venku i v hale s malým tvrdým míčkem na počet vstřelených gólů.

Renata Hronová, 9. L

Renata kreslí na přání anime postavy a zvířata. Pomáhá otci s dobročinnými akcemi. Cosplayuje (pozn. redakce: cosplay je zkratka z anglických slov „costume play“, jde o kostým, v němž se daný člověk snaží vypadat jako nějaká filmová či komiksová postava) a chodí na otaku srazy (pozn. redakce: otaku je japonský výraz pro počítačového nadšence nebo označující osobu, která je posedlá zálibami jako je anime, manga či elektronické hry). Na srazech tančí různé choreografie, které si alespoň půl roku předem nacvičuje. Snaží se žít zdravým životním stylem. O hodině nebo přestávkách si ráda kreslí (většinou anime postavy) a kvůli tomu je ve třídě taky hodně tichá. Samozřejmě ale nesmíme zapomenout zmínit její přátelskou povahu.

Rozhovor s Anetou Kaderovou ze 4. C

V úterý 2. června proběhlo na radnici Prahy 4 každoroční slavnostní udílení cen vítězům ankety „Dělá víc, než musí“, kterého se za naší školu zúčastnila Aneta Kaderová ze 4. C. Aneta je milá, hodná, velmi oblíbená spolužačka. Pokud někdo něčemu nerozumí, vždy ochotně po-

může. Ke všem dětem se chová přátelsky, je to kamarádka k nezaplacení. Kromě školy chodí prvním rokem také na kytaru, výborně hraje vybíjenou a 5 let tancuje Disco Dance Freestyle, který trénuje třikrát týdně. Vše ji moc baví.

S vítězkou této ankety přináší časopis Kiwi rozhovor.

Bylo pro tebe překvapením, že jsi vyhrála anketu „Dělá víc, než musí“?

Byla jsem překvapená, myslela jsem si, že vyhrají deváťáci z druhého stupně.

Jaké jsi měla pocity, když jsi zjistila, že jsi vyhrála?

Měla jsem pocit, že jsem ve škole důležitá, protože mě ostatní zvolili.

Víme, že ses zúčastnila i slavnostního vyhodnocení ankety na radnici Prahy 4.

Dostala jsi nějakou odměnu za výhru?

Dostala jsem pamětní list a také šerpu s nápisem Děla víc, než musí.

Kdo tě vůbec přivedl k Disco Dance? Je těžké se tomuto druhu tance věnovat?

Začínala jsem ve čtyřech letech aerobikem a dostala jsem se až k Disco Dance. Je to těžké a je to hlavně hodně rychlé.

Také jsme se dozvěděli, že hraješ prvním rokem na kytaru. Jak ti to jde?

Baví mě to a docela mi to i jde. Naše lektorka je na nás moc hodná.

Jaké jsou tvé plány na prázdniny?

Pojedu na tábor a také na soustředění s tancováním. Poté plánuji s rodinou dovolenou v Chorvatsku.

Anetě děkujeme za rozhovor i za to, že je tak ochotná, přátelská a aktivní.

**Daniel Hudek
8. M & Redakce**

Foto: Archiv m. Č. Praha 4

Zahradní slavnost

Již osmý ročník Zahradní slavnosti ZŠ Jižní se konal 28. května. Jako každoročně byly pro návštěvníky připraveny tvůrčí dílny, stánky s různými dobrotami, program na pódiu i v sálku. Děti i dospělí měli možnost navštívit kovářskou dílnu, uplést si košík, potisknout trička, vyřezat dřevěný výrobek, vlastnoručně ozdobit keramiku a mnoho dalšího. Jelikož nám počasí letos přálo, pochutnávali si návštěvníci na zmrzlině, koláčích, chlebičcích i domácích koláčcích. Hodně živo bylo na pódiu, kde se se svými vystoupeními představili žáci školy a zájmové útvary, které na škole působí. Country tance se střídaly s aerobikem, standartními tanci, mažoretkami, Street Dance tanci a samozřejmě i zpěvem. Vyvrcholením programu na pódiu bylo již tradičně velké taneční vystoupení žáků 9. ročníků a jejich

oficiální rozloučení se školou. Příznivci divadla se sešli v sálku, kde se celé odpoledne prezentovali žáci školy se svými divadelními vystoupeními v českém i anglickém jazyce. Zahradní slavnost je pro nás všechny svátkem, na který se dlouho připravujeme a těšíme. Jsme vždy velmi rádi, když nachází odezvu u těch, kterým je především určena, tedy u dětí, rodičů a všech příznivců školy. Proto za rok zase na shledanou ...

**Mgr. Jarmila
Bartáková**

Ve čtvrtek 28. 5. se na školní zahradě konala Zahradní slavnost.

Hned u vchodu do dvora školy se mohlo zaplatit dobrovolné vstupné. Jakmile jste vystoupali kopec, mohli jste před sebou spatřit obrovský skákací hrad. Na malém hřišti stály stánky s balónky, tisklo se tam na trička nebo

se kovaly podkovy. Vedle hřiště jste se mohli svést na lanovce pod dozorem pana učitele Brabce. O pár metrů dál stálo pódium, na němž vystupovaly různé taneční, pěvecké či akrobatické kroužky a také mažoretky. Já jsem na pódiu vystupovala s kroužkem latinsko-amerických tanců. Všechna tato představení uváděla paní učitelka Weinholdová, která se taktéž předvedla jako slušná mažoretkka. Velmi povedené bylo předtančení 9. tříd. To všechny diváky bavilo, neboť bylo vtipně vymyšlené. Nakonec deváťáci poděkovali své současné třídní učitelce stejně jako těm bývalým a nezapomněli ani na pana ředitele. Vše trvalo zhruba do 19:00. Moc jsem si to na Zahradní slavnosti užila, bylo to pěkné.

**Sára Jankovičová
6. T**

Foto: Tomáš Féllinger

Literární soutěž ArtBotič

Letos se konal už 4. ročník literární soutěže, kterou pořádá občanské sdružení ArtBotič. I tentokrát se této literární soutěže zúčastnili žáci naší školy, jejichž úkolem bylo napsat text na téma „Zázraky se dějí...“. Vítězná místa a zvláštní ocenění získali tito žáci:

I. kategorie – próza

3. místo: *Nikita Machytková*, 5. Z

II. kategorie – próza

3. místo: *Klaudie Seifrtová*, 8. M

III. kategorie – próza

2. místo: *Lukáš Hylský*, 8. M

I. kategorie – poezie

1. místo: *Lucie Frydrychová*, 4. B

Zvláštní cena porotu od

Heleny Bendové, ředitelky společnosti ArtBotič, získala *Magdaléna Kratochvílová ze 6. Š*

Všem úspěšným gratuluje-me!

Lukáš Hylský—Zázraky se dějí

„Dědo, pojď nám vyprávět pohádku na dobrou noc,“ volaly děti na svého dědečka. „No dobře, ale dneska jenom jednu. A jakou chcete?“ odpověděl děda.

„Tu co včera prosím.“

„Už zase? Vždyť to vám vyprávím každý večer.“

„Ale my ji chceme znova, ona je totiž hrozně hezká,“ prosí dál děti.

„Tak tedy poslouchejte,“ začal vyprávět dědeček.

„Jednou za dob dávno minulých žil ve vesnici jeden chlapec jménem Tom. Nebyl jako ostatní, jiní chlapi ve vesnici si rádi kopali s míčem, hráli různé hry anebo si jenom povídali. Ale Tom neměl kromě jednoho papouška žádného kamaráda. Nejraději trávil čas v lese. Lezl po stromech, střílel z luku na slaměné terče nebo jen pobíhal a

skákal. Jednou, když seděl na větvi vysokého smrku, projela mu hlavou strašná bolest, až spadl na zem. Když zvedl hlavu, uviděl, jak zpoza blízkého stromu vykukuje černý panter. Vylekal se, rychle vstal, vytáhl nůž, ale když se podíval na pantera, tak jenom viděl, jak se rozplývá. Oklepal se a šel domů. Večer, když usnul, tak se mu zdálo, jak za ním přišel panter a poklonil se mu. A pak promluvil. V tu chvíli se Tom vzbudil. Řekl si, že kvůli malému uhození do hlavy se nemusí bát vymyšleného pantera. Další den šel opět do lesa. Šel trénovat lukostřelbu. Uprostřed lesa byla planina, kde měl takovou malou, vlastnoručně vyrobenou chatku v koruně stromu.“

„Ale dědečku, jak mohl mít chatku na stromě, když tam byla planina?“ přerušil vyprávění jeden z kluků. „No vidíš, Time, já vám to vyprávím tak často, až to pletu,“ odpověděl dědeček.

„Uprostřed lesa na planině měl chatku. Když k ní přišel, uviděl v hlině stopy nějaké šelmy. Vedly okolo celé chatky. Ale nikam nepokračovaly. Začínaly přede dveřmi a končily pod zadním oknem. Tom vlezl do chatky, vzal si luk a šel se poohlídnout po okolí. Když už byl večer, Tom se vracel do chatky a uviděl, jak se obrovský panter kouká dovnitř oknem. Potichu vytáhl šíp, vložil ho do luku a vystřelil. V pár sekundách se panter otočil, rozsekl šíp tlapou a zmizel. Tom už byl úplně mimo. Ale věděl, že se mu to nezdálo, protože na

zemi se válel rozseklý šíp. Doma se zeptal otce, co si o tom myslí. Ten mu řekl, že se musel hodně uhodit do hlavy a dva týdny bude ležet doma. Tom z toho byl hodně nešťastný, protože neznal nic lepšího, než prohánění v lese. Každou noc se mu zdálo o panterovi. Když už směl ven, šel opět do lesa. V půli cesty si uvědomil, že si zapomněl doma nůž. Otočil se a uviděl, jak pár metrů od něj sedí panter. Protože neměl žádnou zbraň, začal pomalu couvat. Ale jakmile se pohнул, panter vstal a přiběhl k němu. Tom natáhl ruku a panter mu jí olízl. V tom jím projela teplá vlna, pocítil neobvyklou sílu a bystrost. Tom zjistil, že panter mu nechce ublížit, ale žádá pomoc.

Panter začal utíkat hlouběji do lesa a Tom běžel za ním. Došli až k největšímu stromu v lese. Jeho nový kamarád se

dotknul tlapou vystupujícího kořene a najednou se začal otevírat tajný vstup do podzemí. Panter vešel a Tom hned za ním. Úplně na konci této chodby byla místnost. Panter došel k jedné stěně a začal škrábat na zeď. Tom začal odhazovat kamení a pak se celá stěna zhroutila. Na druhé straně byla dvě panterí mláďata a jejich matka. Když se Tom otočil na svého přítele, viděl, jak z chodby táhne velkého jelena. Všichni, až na Toma, se okamžitě do jelena pustili. Po chvíli panter došel k Tomovi a uklonil se mu. Zároveň ho vzal do jiné místnosti, kde byly truhly plné zlata. K nevelkému udivení panter promluvil. Řekl, ať si Tom zlato nechá jako odměnu za prokázanou službu. Tom ale odmítl. Zeptal se, jestli by nechtěl být panter jeho nejlepším přítelem. Ten souhlasil.

Tom i panter opustili jeskyni a vrátili se k Tomovi domů. Tom řekl, že dokáže otci pravdivost svého tvrzení o panterovi. Ale panter ho upozornil, že Tom je jediný člověk, který ho vidí.

Panter se každý druhý den do jeskyně vracel, ale Tom ji už nikdy neviděl. Od té doby jsou Tom a jeho panter nejlepší přátelé. Lovili spolu, proháněli se lesem a hlavně si spolu užili hodně zábavy.

Tak a to je konec,“ dopověděl příběh dědeček. Všichni už spali až na nejmladšího.

„Dědo, to byl zázrak?“ zeptal se vnouček.

Dědeček odpověděl: „Ano to byl zázrak. Zázraky se dějí, Time.“ V tom už i nejmladší usnul. Dědeček zhasnul a on i jeho černý panter odešli z pokoje.

Klaudie Seifertová—Zázraky se dějí

Sedím a pozoruji hvězdy. Přemítám o tom, jak by to tam mohlo vypadat, kdybych tam byl. A také o tom, jestli by tam vůbec něco bylo, protože to nikdo neví. Uvědomuji, jak blízko jsem byl od propasti. Anebo jsem do ní možná spadl a oni mi na poslední chvíli pomohli ven.

Možná jsem ani nechtěl, aby mi pomohli, možná by to vyřešilo všechny problémy. A potom usínám, unavený ze svého malého světa, unavený z přemýšlení, unavený ze všeho toho kolem mě.

A ani mě nepřekvapuje, že se mi zdá zase ten samý

sen. Nejdřív to byl obyčejný zápal plic, ale pak se najednou ocitám v nemocnici. Rodiče spolu s doktorem jsou okolo mě a dvě rozmazané postavy, vlastně všechny postavy jsou rozmazané, vezou mou postel po dlouhé bílé chodbě. Všude kolem mě je rozruch, ale já nejsem

schopný rozpoznat, co si lidé okolo mě povídají nebo kam mě vezou. Stěží rozpoznávám operační sál a doktory, a potom najednou upadám do hluboké prázdnoty. Najednou se ocitám kdesi. Nevím, kde jsem, co tady dělám a nechápu, kam se poděla ta nesnesitelná bolest, kterou jsem předtím cítil. Zjišťuji, že je tu vážně krásně, už nikdy nechci zpět. Vstávám a začínám se procházet po tomto ráji, ale najednou je ta bolest zpět! Bere vše s sebou a já se vracím.

Rozednívá se nebo spíš já otvírám oči. Pomalu, protože to bolí, stejně tak jako zbytek mého těla. Ale ta bolest je mnohem menší, než ta, kterou si pamatuji z dlouhé bílé chodby a z ráje. Chvilí pátrám po nemocničním pokoji a naslouchám pípání přístrojů. Mé oči nalé-

zají rodiče, kteří už ani nejsou tak rozmazaní. Nemám sílu na ně promluvit, a tak jen čekám. Po chvíli se na mě máma otáčí a ve tváři má výraz, který jsem na ní v životě neviděl. Vrhá se ke mně a objímá mě.

„Panebože, Alexi,“ slzy jí už tečou po tváři a mně ostatně taky, protože takhle jsem ji ještě nikdy neviděl. I táta se k nám přidává a balí mě do svého medvědího objetí, až to trochu zabolí. „Mami, tati! Co se stalo?“ ptám se po chvíli, protože jsem z toho všeho zmatený. Máma vzlyká, ale nakonec si bere slovo „Víš, na sále tě málem ztratili. Byl jsi pár dní v kómatu,“ a potom už není schopná mluvit a jen pláče. Táta ji utěšuje: „Alexi, doktoři ti nedávali velké naděje. Viděli to skepticky, ale my s maminkou jsme pořád doufali. Je to zázrak.“ No jo,

vlastně! Ráj, ta propast, všechno do sebe zapadá.

Probouzí mě nějaký zvuk, zřejmě z mého telefonu. Jsem celý zpocený z toho snu. Zdá se mi skoro každý den od doby, co mě propustili z nemocnice. Máma by se mnou nejraději šla k psychologovi, myslí si, že to už není normální. Jenže mě díky těmto snům dochází podrobnosti ohledně tohoto zázraku, jak to nazval táta v nemocnici. A také mě nutí přemýšlet o propasti a o tom, že jsem tu už nemusel být. Vlastně jsem asi vděčný, že jsem nezůstal v ráji a že jsem se díky zázraku sblížil s rodiči a zjistil, co je pro mě v životě důležité. Asi stejně jednou do ráje půjdu, ale neteď! Teď chci žít a jednou alespoň budu vědět, do čeho jdu.

Lucie Frydrychová—Zázraky se dějí

Zázraky se dějí, já to vím.
A není to žádný šprým.
Přišel ke mně, srdce mi vzal
a květinu mi k tomu dal.

Láska to byla jako hrom,
lásky bylo milion.
Na Valentina jsem dostala dárek,

byl z nás malý párek.
Ale ne párek uzený,
nýbrž zamilovaný.

Ptáte se, co na tom zázrak je?
Protože mne někdo jiný miluje.
Když se z okna podívám, lásku vidím.
Já vím, že ho nikdy nezahladím

Můj nejlepší domácí úkol

To nám ro utíká! Brzy bude konec školního roku, moje Andulky čeká 5. třída a na mě prvňáčky.

Ve slohu probíráme psaní e-mailů, proto zadávám domácí úkol: „Napište mi e-mail.“ A tady je výsledek, posuďte sami...

Všem svým Andulkám moc děkuji, mám Vás ráda.

Katka Lázníčková

Dne 29. dubna nám paní učitelka zadala skvělý domácí úkol, měli jsme jít napsat e-mail. Doma jsem si sedla k počítači a začala psát. Moje zpráva začínala oslovením „Milá paní učitelko“, a pak už to šlo hladce. Když jsem dopsala úkol, měla jsem dobrý pocit. V pondělí jsme šli do školy a paní učitelka nás pochválila, že se jí úkoly moc líbily. Byl to nejlepší domácí úkol ze všech.

*Milá paní učitelko,
Zdraví Josefína Kopalová
Dobrá zpráva je, že jsem přežila pálení čarodějnic i ochutnávku růžových vín na Pražském hradě. Těším se na příští týden, protože mám v úterý narozeniny. Doufám, že nám v úterý nedáte úkol.*

Josefína Kopalová, 4. A

Byl jednou jeden čtvrtek a já byla samozřejmě ve škole,

kde jsem přemýšlela, co budeme mít za domácí úkol. Když to paní učitelka řekla, byla jsem velice překvapená. Měli jsme jít napsat e-mail. A navíc to mohlo být až na pondělí! Lepší úkol jsem si přát nemohla. Celý víkend jsem přemýšlela, co jí mám napsat, a až v neděli jsem to věděla. Bohužel jsem to však nestihla napsat, protože jsem další den měla parlament a musela jsem jít spát.

V pondělí ráno jsem si našla chvilku času a e-mail jsem napsala a odeslala. Protože odcházím do 5. třídy, loučím se s paní učitelkou. Psala jsem o tom, jak se mi s ní pracovalo, a co bych s ní chtěla do konce roku dělat. Má tajná přání mi splnila, takže jsem spokojená. Byl to bezva úkol!

*Dobrá paní učitelko,
Omlouvám se, že píši tak pozdě, ale chtěla bych Vám říci, že jsem velmi ráda, že jste moje paní učitelka právě Vy. Líbí se mi, že hodně hrábeme hry, hlavně v matematice a češtině. Ráda bych častěji hrála takovou tu hru s kartami a barevnými kuličky.*

Krásný den přeje Verča

Veronika Dytrychová, 4. A

Na první prodloužený víkend jsme dostali nejlepší domácí

úkol za celé čtyři roky – napsat paní učitelce e-mail. Tento úkol byl velmi zvláštní. Do e-mailu jsme měli napsat, na co se těšíme atd.

Já jsem napsal, že bych chtěl jít ještě na nějakou akci (buď do divadla, na výstavu...). Když jsem psal, měl jsem u toho moc dobrý pocit, ale trochu jsem se bál, jestli přece jen tento úkol budu mít dobře. Ale nakonec jsem ho dobře měl!

*Dobrý den, milá paní učitelko,
Chtěl bych jít ještě na nějakou zábavnou akci (např. na výstavu nebo do divadla atd.). Také by nebylo špatné nějaké herní dopoledne nebo soutěže.*

Máte už vymyšlený program na školu v přírodě? Doufám, že se budeme hodně koupat v moři, tak zkuste objednat nejen teplé počasí, ale i teplé moře.

Už se moc těším!

Přeji hezký den.

Váš Filip Koběorský

Filip Koběorský, 4. A

*Dobrý den paní učitelko,
Zdravím Vás tady z naší chaty. Je mi moc líto, že Vás máme poslední školní rok. Měl jsem Vás vždy moc rád. Moc se těším na školu*

v přírodě, hlavně na švédské stoly a koupání v moři.

Doufám, že si poslední dva měsíce ve škole užijeme.

Jestě nemám ty boty do vody, ale táta slíbil, že je spolu půjdeme do Lidlu koupit.

Těším se zítra na Vás

Adam Pivný, 4. A

Dobrý den, paní učitelko,

Do konce roku bych se moc rád zlepšil v českém jazyce. A

protože nezbyvá moc času, budu se snažit ze všech sil.

Chci, aby maminka měla radost. Moc se těším do Chorvatska, bude to nejlepší škola v přírodě. Po Chorvatsku, když bude hezké počasí, bychom si mohli jít zaběhat

do Krčského lesa a udělat si bojovku.

Už mě nic nenapadá, proto končím. Doufám, že to takhle bude stačit.

Váš Dominik Barták

Dominik Barták, 4. A

Netopýří lety 1. ročníkem

Třída Netopýrů, tedy 1. N, se pomalu, ostatně jako my všichni, blíží ke konci školního roku. Jenže pro prvňáčky to byla úplně nová zkušenost.

Trošičku se vám budeme snažit nastínit, jak náš školní rok v ZŠ Jižní vypadal.

Nejvíce času jsme sice trávili ve školních lavicích, zato jsme se však naučili písmenka, psát slova i věty, naučili jsme se číst i počítat, sčítat, odečítat, naučili jsme se rostliny, zvířecí rodiny, hodiny a spoustu dalších nových věcí. Mimoto jsme mnoho nového zažili a viděli.

Hned v září nás paní učitelky vzaly na třídní adaptační a seznamovací pobyt do Loutí. V listopadu jsme navštívili divadlo V Dlouhé, šlo o představení „Myška z bríška“. V prosinci jsme se seznámili s řádem Městské knihovny na Opatově při

programu „Skřítci v knihovně“. Po vánočních prázdninách nás navštívila městská policie a poučila nás o bezpečnosti silničního provozu. V únoru i březnu jsme se opět ukázali v divadle V Dlouhé a také jsme byli v divadle Sigma. V dubnu jsme zavítali do Národní galerie a společnými silami jsme ve výtvarné dílně vytvořili napodobeninu obrazu Kamila Lhotáka. V květnu jsme zavítali do statku Toulcova dvora na program „Mládí na statku“ a na konci měsíce jsme vyjeli na výlet do Světic, přesпали jsme v lesní chatičce, společně vařili, vyráběli jsme ruční papír a poznávali lesní zvířata.

Celý rok se o nás také pěkně starala paní vychovatelka. Se školní družinou jsme toho také hodně procestovali a poznali: Cesta na Vyšehrad

s pověstí o Horymírovi, kino Ládví, výstava „Naše cesta“ v Holešovicích, kde jsme poznali, jak důležité je umět pomáhat, povídali jsme si taktéž s lidmi se zdravotním postižením, poznali zrcadlové bludiště, stanici přírodovědců, sportovní areál Gutovka, zažili adventní plavbu parníkem, Království železnic, Trilopark (odlitky ze sádky, odhalování kostry dinosaura) nebo jsme si zahráli ve Světe deskových her.

Teď v červnu se už ale těšíme na prázdniny a po nich se budeme těšit na nové vědomosti, poznatky a zážitky, které nás čekají v druhém ročníku. Přejeme všem hezké slunečné a veselé léto.

Netopýří

Život Káňat

Celá první třída káňat vyráběla lapbook. Ale co vůbec lapbook je? Lapbook je plakát s přehlednými informacemi, a třída káňat, jak jinak, psala o káňatech. Výroba lapbooku začínala hledáním přírodních materiálů, ze kterých káně staví hnízdo. Mezi ně patří mech, suchá tráva atp. Ve svém hnízdě klade samička vajíčka, na ta jsme potřebovali cedník, kartáček, papír a tempery, aby byla vajíčka kropenatá. Dále v lapbooku najdete

informace o tom, kdy se z vajíček líhnou malá káňata. Vývin malého káněte trvá čtyři měsíce. Dále jsme popsalí jeho části těla. Zobáku se říká klovec, očím světla, pařátům stojáky. Křídlo káněte je rozděleno na letku a perut. Rozpětí křídel dospělých káňat může být až 130 cm. Váhu káněte jsme pomoci různých závaží měřili na vahách. V lapbooku najdete také oblasti, kde káně loví, dává přednost loukám a pastvinám, kde se

vyskytují hraboši, užovky, ještěrky a žáby. Třída Ještěrek a Žab by si měla na káňata dát pozor. Všechny informace v lapbooku se týkaly káněte lesního. Celou třídu káňat na jejich práci asi nejvíce bavilo zjišťovat váhu káněte a místo lovu. Samozřejmě si třída káňat výrobu lapbooku užila a mají památku na první třídu plnou informací.

Cecílie Sekalová
6. T

Foto: Cecílie Sekalová

Kostel sv. Anežky České

Dne 3. 6. jsme navštívili kostel sv. Anežky České. V rámci návštěvy jsme měli prohlídku kostela a také povídání o něm. Kostel byl postaven před 80 lety na Roztylském náměstí. Na kostelní věži jsou hodiny. Uvnitř kostela nad oltářem je umístěna socha sv. Anežky. Z ochozu věže je krásný výhled na Spořilov.

František Kalous

Kostel měl i zvony, ale ty byly ve druhé světové válce ukradeny. Němci je roztavili a vyrobili z nich zbraně.

Anna Hradcová

Paní průvodkyně Míša Tučková nám řekla, že v Praze byla socha, která měla 12 hvězd kolem hlavy. Jeden bohatý politik pak postavil 12 kostelů na okraji Prahy a jeden z nich je tento.

Kateřina Šmejdo

Kostel svaté Anežky byl postaven za 7 měsíců. Je to jediný kostel sv. Anežky v České republice. Věž je včetně kříže vysoká 28 m, kříž je vysoký 3,5 m.

Lucie Ježková

Dne 3. června byla třída Ještěrek v kostele svaté Anežky České na Spořilově. Kostel se stavěl ručně a jed-

na cihla tenkrát stála 2 koruny. Lidé mohli na kostel přispět tím, že si od děvčat s košíčky koupili lísteček za 2 Kč. Tím vlastně zaplatili 1 cihlu. Původní zvony se jmenovaly Anežka, Václav a malý zvon Klára jako já. Místo nich tam dnes najdeme hodinový stroj, který odbíjí čas. Ten jsme i viděli na vlastní oči. V kostele s námi byla také paní spisovatelka Zuzana Holasová, která nám četla příběh z Bible. Celá návštěva se mi moc líbila a vyprávěla jsem o ní i doma.

**Klára Poslední
a Magdalena Veselá**

To nejlepší z testu chovatelství

Poznámka: Následující údaje jsou chybné, a proto je z hlav vyprázdněte

Jaký problém řeší včelař?
Výhin včel.

Mládě prasete: prasátko.

Ve voliére se chovají: ovce a pes.

Hospodářské využití skotu: vejce a vlna, sekání trávy.

Samec od vepře: svině.

Samec od ovce: ovčák.

Samec od krávy: vůl.

Mládě vepře: čuně.

Místo chovu prasat: prasečínec.

Místo chovu skotu: Skotsko, mlíkovna, dobytčín.

Vykastrovaný kocour se nazývá: sterilizovaný Mikeš, kočka.

Vykastrovaný býk se nazývá: buvol.

Proč se dělá kastrace některých zvířat: aby nechytila nějakou chorobu a neměla děti.

Co se chová v insektáriu: houby.

**Mgr. et Bc.
Daniel Kaiser**

A každý příběh začíná

Už vím
jak
se
poprat s
budoucností

Fanděte

CR7

MACHO

JAKUB
MENŠÍK

LUDEK

I geniové odcházejí...

Nech to koni, ten
má větší hlavu...

DART PÓLKA DARTY JE TA
NEJLEPŠÍ

KAŽDÝ
JE
SVÉHO
ŠTĚSTÍ
STROJ-
VŮDCE

Gara

SMÍCH
JE
NEJLEPŠÍ
PŘÍTEL
!

Marta

Jan Koudela

Všechno
je jednou
poprvé

Koby

JSEM
ALE

MALÁ
ŠIKOVNÁ

Hanka

LEGENDY SE VRACÍ ...

NEBU'DTE VE STRESU

NEBOJTE SE,
(MOŽNA)
DOSTUDUJETE

JAKUB
CHALUPNÍK

JSTE
NA
ŘADĚ

JAKUB
HUDEČEK

A TĚ VY ...

GOOD
LUCK!

~~TRDÝŽ TI NĚO NEJDE~~
NEŘEŠ TO A NEJ TO V DÍVKU.

✌ PÍSEK ✌

Tra My
Nowen

Let's
do this,
ne~?

Renata
Hronová

NIKDY NENÍ POZDĚ
ZAČÍT S NĚČÍM
NOVÝM

Klára

Hobzová

musíš
byť
jednotlivá,
ale
duchové
je
se
snazší...

Nael Klabík

DOND LUK BEK

Ondřej Niederle

Namyslel
ma
slav
chytly, ale
ma krakowani

Terena Plachka

Prpkyte
školu,
k úspěchu
vám sláží
plavky

nejdím
jediny
dívka
Proč?

Ondřej
MOUCHA

Do nekonečna a
ještě dál...

Martina Adamíková

Žádná
nepíše

propiska
přádal
stejně

"TO, ŽE MÁŠ
SÁMÉ JEDNÍČKY
NEZNAMENÁ, ŽE
JSEŠ CHYTŘÍ"

JULIE ŠKROVÁ

Miša Vojta

Tak si to tedy užije

Co nás čeká v létě v kinech?

Protože léto je časem odpočinku, pohody, příjemného nienedělání, pro někoho možná snad i nudy, snaží se nás komerční kinematografie nalákat do kin a vytáhnout tak z našich peněženek pokud možno co nejvíce peněz, což je důvodem k uvedení několika filmových trháků, které stojí za pozornost a které si zde ve stručnosti uvedeme:

1. Jurský svět

Fanoušky dinosaurů či jiných přerostlých ještěrek jistě zaujme, že 11. června startuje v kinech již čtvrté pokračování dnes už klasického Spielbergova díla Jurský park.

2. Mimoni

Možná některé diváky filmu Já, padouch zajímalo, proč maličtí žlutí Mimoni slouží padouchu Gruovi? Pokud někoho zajímá odpověď na tuto otázku, od 25. června ji může jít hledat do kin.

3. Méda 2

John byl v prvním díle tohoto filmu malý a velmi opuštěný hoch, což ho přimělo k vyřčení přání, aby jeho vánoční dárek, plyšový medvěd Ted, začal mluvit. A to se také povedlo! Druhý díl této komedie začíná svatbou, ovšem není to svatba ledajaká. Ve svazek manželský tu

vstupuje plyšový Ted a o metr a půl vyšší blondátá pokladní Tami-Lynn. Šílenější je však na celé věci to, že spolu chtějí mít dítě. Zda se jim to podaří, můžete zjistit v kinech od 2. července.

4. Terminátor: Genisys

Terminátor, Skynet a Arnold Schwarzenegger v plné parádě... fanoušci vědí a jistě si tento filmový kousek, který se v kinech promítá od 9. července, nenechají ujít.

5. Ant-Man

Pokud máte rádi filmy natočené podle komiksových předloh, rozhodně si nenechte ujít marvelovského Ant-Mana. Jistě nikoho z nás nepřekvapí, že hlavní hrdina filmu, zloděj Scott Lang, se zde v obleku, jenž mu propůjčuje schopnost zmenšit se na velikost mravence, jak už samotný název filmu napovídá, nepokusí o nic jiného než o záchranu celého světa.

Držet palce, aby mu to vyšlo, můžete už od 16. července.

6. Papírová města

Johna Greena a jeho „přeslazenou“ literární prvotinu Hvězdy nám nepřály, u jejíhož filmového zpracování mělo nemálo z nás problém zadržet slzy, asi není potřeba nikomu podrobně představovat. Pro milovníky

Greenových knih přichází dobrá zpráva: Od 23. července si můžete do kin zajít na filmovou adaptaci další Greenovy knihy Papírová města. Tentokrát je film žánrově označen jako mysteriózní, takže kapesníky snad nebudou třeba.

7. V hlavě

Aby těch animovaných filmů nebylo v létě málo, připravila si pro nás studia Disney a Pixar film V hlavě, kde zjistíme, jak to vlastně funguje v hlavě dospívající dívky Riley poté, co se její otec i s rodinou musí kvůli novému zaměstnání přestěhovat do San Francisca.

S vyrovnáním se s touto nepříliš lehkou životní situací jí budou v našich kinech od 23. července pomáhat emoce žijící v Řídícím centru uvnitř její hlavy.

8. Misson Impossible - Národ grázů

Tak se nám filmová série Mission Impossible dopracovala k již pátému dílu a stejně jako v předchozích dílech se zde setkáme se starým dobrým Ethanem Huntlem coby agentem agentury IMF (Impossible Missions Force). Jestli jste milovníky adrenalinové akční jízdy, nenechte si tento film od 30. července ujít.

9. Fantastic Four

Mr. Fantastic, Invisible Woman, Human Torch a Thing. Někomu tato jména mohou být povědomá už ze stejnojmenného filmu, který měl premiéru v roce 2005. Kdo však tyto postavy nezná, může se s nimi seznámit znovu a od začátku, protože se filmové studio Twentieth Century Fox ve spolupráci s Marvel Entertainmentem rozhodlo tento čtyřčlenný tým po neúspěchu z roku 2005 přivést znovu k filmovému životu. Jak se

tento restart vydařil, můžete zjistit v kinech od 13. srpna.

10. Pixely

„Před třiceti lety vyslala NASA do vesmíru časovou kapsli, doufajíc, že se jim povede kontaktovat jiné formy života. Já věřím, že k nám sestoupili mimozemšťané pomocí videoher,“ začíná na začátku traileru k tomuto filmu.

Jméno Chrise Columbuse si možná někteří z vás vybaví ve spojitosti s prvními dvěma filmovými díly Harryho Pottera, které režíroval. Od 13. srpna na naše kina pod

taktovkou tohoto režiséra zaútočí mezigalaktičtí vetřelci, kteří na sebe vezmou podobu postav z klasických arkádových her jako Pac-Man (který jen tak mimochodem letos slaví 35 let), Donkey Kong či Space Invaders.

Pakliže to tedy vaše peněženky unesou, rozhodně se na některé z těchto filmů vydejte.

**Bc. Tomáš
Fellingner**

Léto v Praze i mimo ni

1. Stezka korunami stromů s tobogánem u Lipna

Za návštěvu určitě stojí unikátní Stezka korunami stromů Lipno, jejíž dřevěná konstrukce zasazená do smíšeného lesa měří 372 m. Dostanete se po ní až do 24metrové výšky. Stezka je zakončena 40metrovou vyhlídkovou věží, z níž se vám naskytne fantastický výhled na vrcholky Alp, téměř celou část Lipenského jezera, nádherné okolí Šumavy a Novohradské hory. Součástí stezky je také nejdelší tobogán svého druhu v České republice, který vede středem vyhlídkové věže. Jízda na tobogánu začíná ve výšce 24 m a je 52 m dlouhá.

2. Kostkománie: Největší Lego výstava na Lipně

Jestliže se bude nacházet v okolí Lipna, možná by stálo za to navštívit tuto největší interaktivní výstava staveb, modelů a soch z Lego kostek. Jde o již třetí ročník této výstavy, která se koná Sport Areně Amenity Resortu Lipno až do 7. září 2015. Zaujme zde především hrad Bradavice známý ze série Harry Potter, který zabírá 25 m² a bylo na něj spotřebováno více než milion kostek Lega. Nechybí zde ani maxi figurky jako Mrtvá nevěsta od Tima Bruntona, Sněhurka nebo Storm-Trooper z Hvězdných válek, které jsou všechny postavené z lega. Sekci architektury

letos rozšíří historický hrad Karlštejn, který se přidá mezi ostatní oblíbené modely, jako jsou například Katedrála sv. Víta, zámek Hluboká, Červená Lhota a další.

3. Legiovlak

Legiovlak je zajímavým projektem Československé obce legionářské, která se rozhodla vytvořit věrnou repliku legionářského vlaku z období let 1918–1920, kdy na Transsibiřské magistrále v Rusku probíhaly válečné operace čs. legií. Vlak se skládá z 10 zrekonstruovaných vagonů, které zahrnují vozy poštovní, těplušky, zdravotního, štábního, obrněného, prodejního, kovářského, ubytovacího a dvou plošinových vozů.

Ve všech vozech na návštěv-
níky čeká věrná rekonstruk-
ce vybavení, legionáři v dobo-
vých stejnokrojích, ale také
originální exponáty a několik
stovek fotografií na panelech
mapujících historii čs. legií.
Od 1. června až do 26. srpna
si tento vlak můžete prohléd-
nout v Praze na Nákladovém
nádrazí Žižkov, vstupné je
dobrovolné.

4. Rytířské turnaje na hradě Bezděz

Kdybyste se 18. a 19. červen-
ce pohybovali v okolí hradu
Bezděz, můžete jít navštívit
královský šermířský turnaj,
který se zde koná. Setkáte se
tu také s mistrem katem a
jeho právem útrpným, spatří-
te rytířské souboje a dobové
kostýmy. Všichni rytíři zde
vystupují v celoplátových
zbrojích a ke svým soubojům
používají meče, štíty, sekery,

bijáky, palcáty a bojová kla-
diva.

5. Večerníček slaví 50 let

Již od 30. května je ve Vald-
štejnské jízdárně Národní
galerie v Praze k vidění vý-
stava s názvem Večerníček
slaví 50 let. Tato výstava
mapuje vývoj tohoto zajíma-
vého českého fenoménu, kte-
rý měl být původně „jen“
drobníčkou, nenápadnou
pohádkou na dobrou noc.

Jestli jste tedy příznivci Ve-
černíčku, máte možnost tuto
výstavu do 13. září navštívit.

6. Zákulisí filmové pohádky Sedmero krkavců

V českých kinech se
v současnosti promítá nová
česká pohádka Sedmero kr-
kavců, jejíž příběh vychází z
klasické pohádky Boženy
Němcové, a v souvislosti
s tím je možné od 6. června
navštívit zákulisí této filmo-

vé pohádky, kde si můžete
prohlédnout kostýmy a rekví-
zity, jež se ve filmu objevily,
a také si prohlédnout unikát-
ní fotografie z natáčení.
Výstava probíhá ve výstav-
ním prostoru Filmpoint
barrandovského studia.

7. Výstava "Karel Čapek fotograf"

Letos je to 125 let od naroze-
ní českého spisovatele Karla
Čapka, a proto je možné od
15. dubna až do 26. července
navštívit výstavu, jejímž
účelem je připomenout ná-
vštěvníkům Národního tech-
nického muzea, že Karel
Čapek nebyl pouze výborným
spisovatelem, dramatikem či
překladačem, ale také zna-
menitým fotografem.

**Bc. Tomáš
Féllinger**

Redakce

Tereza Bečvářová, 7. P

Daniel Hudek, 8. M

Lucie Jalůvková, 7. P

Sára Jankovičová, 6. T

Vojtěch Lančarič, 5. V

Jiří Matějčík, 7. P

Anna Miřátská, 5. V

Jakub Rychlý, 7. P

Cecílie Sekalová, 6. T

Anna Teubnerová, 6. Š

Rudolf Verner, 8. N

Lukáš Weinhold, 5. V

Kristýna Zavřelová, 7. R

Metodické vedení

Bc. Tomáš Féllinger

Grafická úprava

Mgr. Jiří Valášek

Téma příštího čísla: Nechte se překvapit